COCONUL

de Gabriel Câmpeanu

Anul 2052. Este prima lor misiune pe Marte. Tom si Alice stau in cabina pilotilor, ocupandu-se cu ultimele pregatiri inainte de decolare. Colosul pe care il piloteaza este de ultima generatie, top of the class, cu unele mici inovatii aduse de inginerii proiectori. Mai sunt 2 ore pana la decolare, si cei doi piloti incepusera sa se incinga in costumele lor protectoare. Folosesc microfoanele ca sa comunice intre ei.

-Si mai sunt 2 ore, 2 ore amarate, macar daca am avea un TV, sa mai treaca timpul ! -zise Tom.

Trecura si cele 2 ore, motoarele se aprinse scotand un zgomot infernal, naveta se ridica cu succes si isi lua zborul spre cer. Calatoria a fost fara probleme, cei doi piloti fiind uimiti de imensitatea spatiului. Aterizarea a fost una normala, fara probleme.

-Hai sa descarcam toata marfa, sa construim adapostul si sa incheiem ziua cu o bere rece si un sandwich de curcan, am o pofta nebuna de curcan ! zise Tom.

-La treaba atunci.

Toata operatia de descarcare durase putin mai mult decat se asteptara. Nu erau obisnuiti cu costumele greoaie care le incetineau fiecare miscare. Intr-un sfarsit terminara, intrara in noua locuinta si isi dasera jos custumele greoaie.

-Ma dor toate oasele -zise Alice.

-Nimic nu e mai sanatos decat o bere rece dupa o zi de munca istovitoare, zise Tom scotand 2 beri Bud si cateva sandwichuri.

Noaptea trecu foarte repede, amandoi fiind obositi au dormit fara probleme. De dimineata s-au trezit, au imbracat costumele si au iesit afara . Prima dimineata martiana pe care o traiau si era unica in felul ei.

Totusi ceva era diferit, nu-si putea da seama Alice ce se schimbase dar simtea in fiinta ei ceva diferit. L-a intrebat si pe Tom dar el nu a vazut nimic schimbat, asa ca si-a continuat munca fara sa mai vorbeasca deloc. Toata ziua a macinat-o acest sentiment, dar nu a putut sa isi dea seama ce anume era diferit. Inca doua zile au trecut. In urmatoarea zi, dupa o noapte agitata si-a dat seama despre ce era vorba.

-Da, exact, nisipul, are legatura cu nisipul ! isi zice Alice doar pentru ea.

Toata suprafata planetei este acoperita cu un nisip de culoare rosiatica si foarte fin. Se duse in locuinta pentru a lua un instrument de diagnosticare a solurilor, il fixa bine in pamant si, setandu-l pentru 200 de metrii il porni. Instrumentul isi trimise sonda in scoarta planetei si incepuse scanarea sonica a straturilor intermediare. Rezultatul a fost uimitor, toti cei 200 de metrii erau formati din nisip. Alice mai seta o data aparatul pentru 400 de metrii, rezultatul fiind la fel. Fugi la Tom si ii dezvalui descoperirea. Neincrezator, acesta fixase el insusi aparatul la 500 de metrii, adancimea maxima la care instrumentul putea trimite o sonda si astepta rezultatul. Acelasi! O planeta intreaga de nisip. Nimic altceva decat acel nisip rosiatic si foarte fin, placut la atingere.

Au trimis un mesaj pe Pamant, si asteptau rezultatul.

-Intreaga planeta sa fie oare formata numai din nisip ? vorbea Tom. Mai stii ca inainte sa aterizam am trecut pe langa niste gropi uriase, ce ar fi daca am merge acolo si am testa solul .Spectometrul nostru nu poate trimite o sonda mai mult de 500 de metrii, asa ca daca am merge pe fundul gropilor am putea castiga cateva zeci de metrii.

-Nu ar trebui sa asteptam raspunsul de pe Pamanat ? raspunse Alice.

-Asta ar putea dura si zile. Hai sa mergem.

Se urcara in atv-ul special creat de tehnicienii de pe Pamant, si pornira la drum. Aveau harta electronica a planetei, asa ca dupa 2 ore de drum au ajuns la una dintre cele mai adanci gropi pe care le observara. Panta de coborare nu era abrupta, asa ca au continuat tot drumul in atv. Era cu adevarat adanca . Au ajuns in sfarsit pe fundul gropii, s-au dat jos din masina si au fixat spectometrul; setat iar la maxim -500 de metrii- l-au pornit. Sonda a fost eliberata cu un suierat puternic, si afisajul electronic incepea sa prezinte rezultatele. Nisip, nisip, nisip, doar ca, la limita adancimii sondei a aparut ceva nou. Era vascos si emitea radiatii. TOm fugi la masina si aduse fluorometru pentru a masura radiatiile. Dupa ce il conecta la spectometru, au aparut imediat rezultatele. In tot acest timp, pe ecranul spectometrului se contura o imagine. Alice ingheta

privind acea imagine. Cu ultimele puteri il cheama pe TOm pentru a o vedea si el.

Amandoi statea langa spectometru si priveau inmarmuriti imaginea ce prindea forma. Era ceva, si era ceva viu care se misca. In interiorul planetei se dezvolta o creatura. Planeta intreaga reprezenta un cocon urias pentru aceasta vietate.

-Si dupa ce o iesi din planeta, cu ce s-o hrani ? - murmura Alice.

-Trebuie sa avertizam Pamantul ! zise Tom.

-Întreaga galaxie ...